

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ HENRY MUSNIK

ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙ...

—“Ε! Ραζέλ! φώναξε ένας κύριος, ο οποίος ώδηγούσε μία πολυτελεστάτη λιμουζίνα και είχε σταθή απότομα

“Ο δικηγόρος Ραζέλ γύρισε απότομα και δεν δυσκολεύθηκε ν’ αναγνωρίσει τόν φίλο του ‘Ετιέν Ντυφούρ.

—Καλησπέρα, αγαπητέ Ντυφούρ! Πώς δεν πήγες στη Λέσχη απόψε;

—“Όχι, είχα κάποια δουλειά κι’ είμαι τυχερός που σε συνάντησα, γιατί θέλω νά σού ζητήσω μία συμβουλή “Έρχεσαι μαζί μου;

“Ανοιξε τήν πόρτα του αυτοκινήτου και ο δικηγόρος μπήκε μέσα κι’ εκάθισε πλάι του.

“Ο ‘Ετιέν Ντυφούρ ήταν αρχιτέκτων και ποτέ ως τότε δεν είχε συμβουλευθή τόν Ραζέλ, ο οποίος ήταν ένας από τούς φίλους του τής Λέσχης, όπου παίζανε μαζί χαρτιά, πίνανε δυο-τρία ούισκυ κι’ αυτό ήταν όλο. Για τόν λόγο αυτό, παοάζενο φάνηκε στόν Ραζέλ όταν άκουσε πως ήθελε τή συμβουλή του ο Ντυφούρ.

—Είσαι βλαπτικός; ρώτησε ο Ντυφούρ, βλέποντας ένα ελαφρό διαταγμό στό πρόσωπο του δικηγόρου.

Μά αυτός έσπευσε ν’ απαντήσει:

—“Όχι, πήγαινα σπίτι μου...

—Τότε έλα στό δικό μου νά πιούμε τά ούισκυ που δεν ήπιαμε απόψε στη Λέσχη κι’ ύστερα σέ πάω σπίτι σου. Θέλεις;

—Πάμε, άπληντσε λακωνικό ο Ραζέλ, περίεργος νά ίδη τί τόν ήθελε ο Ντυφούρ.

Σέ λίγο φθάσανε στό σπίτι του άρχιτέκτονος. Μιά ζεστή, εύχάριστη άτμόσφαιρα τούς περίμενε εκεί. Καθήσανε σέ δυά άναπαυτικές πολυθρόνες, πλάι σ’ ένα τραπέζακι, με μία καράφα ούισκυ με τó σιφόν και τά σιγάρα...

—Λοιπόν; Γιατί συμβουλή μ’ ήθελες; ρώτησε ο Ραζέλ τόν άρχιτέκτονα.

—Θά σού πώ άρονότερα... “Ας μιλήσουμε καλύτερα για τó έπάγγελμα σου... Δεν μπορώ νά σού πώ πόσο μ’ άρέσουν τά έγκλημάτα... “Αν είν’ ένα πράγμα που μ’ ένθουσιάζει, είνε νά σκέπτομαι ένα έγκλημα καμωμένο με τóση τέ-

νη ώστε ο δράστης του νά περάση άνευλόγητος όλη του τή ζωή...

—Φίλε μου, αυτά συμβαίνουν μόνο σ’ άστρνομικά μυθιστορήματα. Στην πραγματικότητα, ο δράστης κάνει πάντα ένα μικρό λάθος, που μ’άς βάζει στά ίχνη του...

—Θέλεις δηλαδή νά μου πής πως όλοι οί δολοφόνοι συλλαμβάνονται;

—Φυσικά όχι! Αυτό είνε όμως ζήτημα τύχης... “Όχι Ικανότητος...

“Ο άρχιτέκτων χαμογέλασε και γέμισε τά ποτήρια. Είχε ξεγάσει νά τά βάλη από πριν στό δίσκο, κι’ άναγκάστηκε νά πικώθη για νά τά πάρη από ένα ντουλαπάκι...

“Ο Ραζέλ έκανε νά πάρη ένα τσιγάρο, μά τó άφησε άεύσιως, όταν είδε τή μάρκα...

—Αυτό είνε τó κακό, νάχη κανείς ώρισμένες συνήθειες... ψιθύρισε. Καπνίζω μονάχα άιγυπτιακά τσιγάρα, και που στό δι-άβολο νάψωσα τά δικά μου: Στή Λέσχη έσως...

—Εύτυχώς, με βρίσκονται άιγυπτιακά τσιγάρα κι’ έδω... Περιμένε...

“Ο άρχιτέκτων ένασσηκώθηκε, κι’ άπ’ τó ίδιο ντουλαπάκι, άπ’ τó όποιο έβγαλε ποιόν τά ποτήρια, πήρε ένα κουτί τσιγάρα, και πρόσφερε στό Ραζέλ.

“Ο δικηγόρος άναψε ένα, και κάθισε άναπαυτικότερα στήν πολυθρόνα του.

—Λοιπόν; Τί λέγαμε; “Α! Για ένα έγκλημα, που δεν θά βρισκανε ποτέ τó δράστη του...

—Ναι... “Αν ο δράστης είχε ένα σχέδιο καλά μελετημένο...

—“Ας πάρουμε ένα παράδειγμα.

—“Ας πάρουμε... Έμεις τούς δυά πασαδεγματος χάριν...

—Έμεις τούς δυό... Ποιάς θείαι τó θύμα;

—“Εού;... είνε ο άρχιτέκτων χαμογελώντας...

—“Εστο... “Εγώ... Λοιπόν;

—Λοιπόν... Πρώτα - πρώτα, κανένας δεν σ’ είδε νά υπαίνης στό αυτοκίνητο μαζί μου... “Ο δρόμος ήταν έρημος. “Επίσης κανείς δεν σ’ είδε νά μπαίνης

ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙ...

(Συνέχεια εκ της σελίδος 114)

Ξαναβήθηκε στὸ δωμάτιο, άναψε τὸ φῶς, καὶ ἔπλυνε προσεκτικὰ τὰ ποτήρια...

Ἐκλεβῶσε ὅ' αὐτὰ τὸ ντουλαπάκι, κι' άδειασε τίς σάχτες ἀπ' τὸ τσακί στὸ καλάθι.

Ἐπειτα ἄρπαξε τὸν Ραζέλ ἀπ' τοὺς ὤμους, τὸν σήκωσε, κι' ἔσκυψε γιὰ νὰ τὸν σερτωθῆ.

Πιερίεργο. Τοῦ φάνηκε πῶς τὸ πῶμα ἦταν ζεστό... Ὑστερ' ἀπὸ τὸσες ὥρες; Στὴν παραζάλη του, τὸ ἄφησε νὰ πέση...

Τὸ πῶμα τότε κήθησε μὲ τὰ γόνατα... Ἄνοιξε σιγά σιγά τὰ μάτια.

Καὶ μπροστά στὸν ἐκπληκτο, τὸν τρομοκρατημένο Ντυφοῦ, ὁ Ραζέρ άρχισε νὰ γαμογελάη.

—Δὲν ἔχεις τοιγάρνα, Ντυφοῦ; Κανένα αἰγυπτιακὸ τοιγαράκι, ἀπὸ κείνα ποὺ καπνίσαιμε ἀπόψε;

Ὁ ἄρχιτέκτων χλόμιασε καὶ τραβήχτηκε στὴν ἄκρη τῆς κάμαρας.

—Πῶς διάβολο... ἔφη... ψιθύρισε...

—Καὶ βέβαια ἔω... Εἶσαι ἡλίθιος φίλε μου... Βρίσκεις τὸν ἑαυτό σου τόσο ἔξυπνο, ὥστε νομίζεις πῶς κανένας δὲν μπορεῖ νὰ σὲ φτάση... Καὶ γιὰ τί μ' ἔπηρες ἑμένα; Δὲν σκέφτηκες πῶς πιθανόν θά μοῦ φαινόταν περίεργο τὸ ὅτι μὲ σταυάτηρες καὶ μὲ πῆρες μὲ τ' αὐτοκίνητό σου... Κι' ὅμως ἐγὼ ἀμέσως κατάλαβα πῶς κάτι κακὸ μαγειρεύεις...

Ἡ ἔξερς πῶς ἀσολοῦμαι μὲ τὸ διαζῆγιο τῆς γυναικάς σου, κι' οἱ ἄνθρωποι σὰν καὶ σένα εἶνε ἱκανοὶ γιὰ ὅλα.

Ἐπειτα δὲν σκέφτηκες ὅτι πιθανόν νὰ μοῦ φάνηκε ὑποπτο πῶς τὰ ποτήρια δὲν ἦταν στὸ τραπέζι κοντὰ στὴν καρέφα καὶ τὸ νιφόν, ὅπως συνήθως...

Ὅταν ἄνοιξες τὸ ντουλαπάκι, εἶδα μέσα τὰ τοιγάρνα... Σοῦ ζήτησα... Σηκώθηκες νὰ φέσης... Δὲν ἠθελούσθηκα πῶς πολλὴ ὥρα γιὰ νὰ γύσω τὸ οὔτισο στὸ βάζο αὐτὸ, νὰ γεμίσω τὸ ποτήρι μου σέλτς καὶ νὰ τὸ πιῶ κάτ' ἀπ' τὰ χερμαγευτικά σου βλέμματα...

Ἡλίθιε! Δὲν σ' ἔφταναν ἡ ἄλλες βλακείες σου, μοῦ εἶπες καὶ τὰ συμπτώματα τοῦ δηλητηρίου...

Μὰ τὴν ἀλήθεια ὅμως, δὲν φανταζόμουν πῶς θάερα τόσο καλά νὰ παιζῶ θέατρο. Ἄφου σὲ γέλασα τόσο καλά μὲ τὴν ψευτογνωμία μου...

Ὁ Ντυφοῦ μ' ἔνα οὐρλιαχτὸ λύσσα, ὤρμησε πρὸς τὸ γραφεῖό του, καὶ ἄρπαξε ἕνα στυλέτο.

Μὰ πῶς γρήγορος ὁ Ραζέλ, σήκωσε μιὰ καρτέκλα, καὶ τοῦ τὴν πέταξε στὰ πόδια... Ὁ Ντυφοῦ κλονήθηκε, ἔχασε τὴν ἰσορροπία του κι' ἔπεσε κάτω...

Τότε ὁ δικηγόρος πῆγε στὴν πόρτα τῆς διπλανῆς κάμαρας, καὶ τὴν ἄνοιξε... Στὸ ἄνοιγμα, φανήκανε ὁ θυρωρὸς καὶ δύο ἀστυνομικοὶ, ποὺ ὤρμησαν καὶ πέρασαν στὸν Ραζέλ τίς χειροπέδες.

Δὲν μ' ἄφησες νὰ τελειῶσω, Ντυφοῦ, συνέχισε ἤρεμα ὁ Ραζέλ... Ὅταν ἔφυγες, σηκώθηκα... Κατέβηκα ἀπὸ τὴ σκάλα τῆς ἰμπερίας, ἔζηνησα τὸ θυρωρὸ, καὶ καλέσαμε τὴν Ἄστυνομία... Βλέπεις, δὲν παράλειψες νὰ μοῦ δώσεις καμμιά χρησιμη πληροφορία γιὰ τίς πόρτες καὶ τίς ἐξόδους τοῦ σπιτιοῦ σου...

Ἐπρεπὲ νὰ καυχήσαι, φίλε μου... Γιὰ σπουδαῖο τὸ σχέδιό σου, ἦτανε πολὺ σπουδαῖο!...

HENRY MUSNIK

ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΒΣΚΥ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 119)

Λιούμπα! Ἄγαπημένη μας μικρὴ Λιούμπα! Τί ἄνατρος ποὺ σταῆκα λοιπόν! Αὐτὴ τὴ στιγμή ὅμως μονάχα σὲ σὲνα τρέχει ὁ νοῦς μου, μικρούλα μου. Καὶ σὲ σένα, Ἄνια. Φαντάζομαι ἀκατάπαυστα τὴν κατάστασί σου, ὅταν θά πάρῃς αὐτὸ τὸ γράμμα. Ἀκόμη καὶ πρὶν τὸ λάθος, πόση στενοχώρια θά νιώσης βλέποντας πῶς δὲν ἔρχομαι... Ἐἴθρη ἔγκαιρος αὐτὸ τὸ γράμμα; Κι' ἂν γαθῆ, ἂν παραπέση; Μὰ γιὰ τί νὰ γαθῆ, ἀφου ἔφτασε στὰ γέρια σου τὸ τηλεγράφημα, μὲ τὴν ἴδια διεύθυνσι; Πάντως θά σοῦ γράψω καὶ λίγα λόγια πῶς-ρεστάντ. Ναι, ἀβρι, κατὰ τὸ ἀπόγευμα θά σοῦ ξαναγράψω.

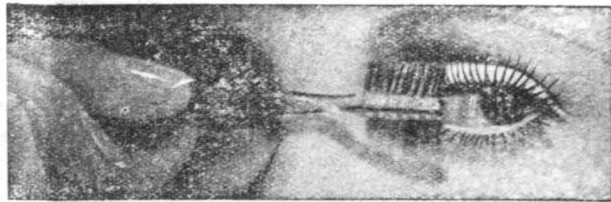
Ἄνια, συλλογιέμαι τὴν ψυχολογική σου κατάστασι τὴ στιγμή ποὺ θά πάρῃς αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ παγώνω ἀπὸ τὴν ἀγῶνά μου. Αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη λύσι ποὺ μὲ σκετόνει. Ὅσο γιὰ τ' ἄλλα (τίς στενοχώριες τὴν ἀγῶνιά, τὴν ἀβεβαιότητα στὴν ὁποία θρ'σκομαι), θά τὰ ὑπομείνω πολὺ εὐκολα. Βρίσκω μάλιστὰ πῶς δὲν εἶνε ἀρκετὴ τιμωρία γιὰ μένα. Θά προσπαθῶ ν' ἀποχοληθῶ μὲ κάτι, θά καθήσω νὰ γράψω μερικά ἐπείγοντα γράμματα. Ἄνια, πιστέψέ με: Ἐφτασε καὶ γιὰ μᾶς ἡ ἀνάστασι καὶ θά ἐπιτύχω τῶρα περὶ τὸ σκοπὸ μου; θά σὲ κάνω εὐτυχισμένη!

Σὰς φιλῶ καὶ τίς θυῶ. Σὰς σφίγγω στὴν ἀγκαλιά μου, μικροῦλε μου. Συχῶρέσέ με, Ἄνια!

Καὶ τώρα, γιὰ πάντα δικὸς σου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΒΣΚΥ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΣΑΣ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΜΑΚΡΥΑ ΚΑΙ ΠΥΚΝΑ ΜΑΤΟΚΛΑΔΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

Ἡ «ORELIA» ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕ! ἔκεινο τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐπιθυμοῦσατε, μεγάλη καὶ ἐκφραστικὰ ματόκλαδα. Ὀλίγα σταγόνες κάθε πρωὶ καὶ θά ἔχετε συντόμως μεγάλη καὶ γοητευτικὴ καυπύλα ματόκλαδα. Ἐὰν θάφητε τὰ ματόκλαδά σας, μεταχειρίσεσθε τὴν ὑγρὰν βαφὴν «ORELIA» ἢ τὴν «ORELIA-COMPACT», ἡ ὅσα στεγνώνει ἀμέσως καὶ ἀντέχει εἰς τὰ λουτρά, τὸν ὕπνον, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ δάκρυα. Τὰ προϊόντα «ORELIA» πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καλά μωρτωλεῖα. Γεν. ἀντ. Ἰωάνν. Συμεώνογλου, Ἐμ. Μπενάκη 8.

ORELIA

SEVE CILIAIRE ET SOURCILIERE — FARD LIQUIDE

Καθε Κοσμική και Κοκέτα Κυρία
προτιμᾷ τὰ Μαλλιά τοῦ

ΜΠΟΝ ΠΑΣΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΑΙΝΤ-ΕΠΕΝ

ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ : ΤΑ ΛΕΠΤΟΤΕΡΑ, ΤΑ ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΑ, ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΡΑ

Πωλοῦνται εἰς πλουσιωτάτην συλλογήν

στερεῶν χρωμάτων

δὲν προσβάλλονται ἀπὸ τὸν σκῶρον

καὶ ζυγίζουσι ἀκριβῶς 50 γραμμάρια

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
Εἰς τὰ ἐξῆς
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Δ. ΒΑΡΚΟΥΤΑΣ, Ἐρμού 13, Ἀθήνα.
ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ καὶ ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ἐρμού 17, Ἀθήνα.
Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ἐρμού 17, Ἀθήνα.
ΕΥΘ. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ, Εὐαγγελιστρίας 30Β, Ἀθήνα.
ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ, Αἰόλου καὶ Σταδίου, Ἀθήνα.
Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ, Καλαμιάτου 15Α, Ἀθήνα.

Γεν. ἀντιπρ. Κ. ΚΟΣΜΙΔΗΣ καὶ Κ. ΘΩΜΑΪΔΗΣ, Κλειτοῦ 4Β, Ἀθήνα

Ἡ γυναίκα ὀφείλει νὰ εἶνε ὠραία
Ἡ καλλονὴ εἶνε ὄπλον ἀμυντικόν
τῆς γυναικός.
Μία ἐπίσκεψις εἰς τὴν Κ^{ον}
« ΛΕΝΑ »
7 οδὸς Κόδρου 7

Academie de
Beaute
"Lena"
de l'Institut du
Professeur d'Esthetique
Hillaar

Καλλονὴ προσώπου καὶ σώματος. Εἰδικὴ μέθοδος διαπλάσεως τοῦ στήθους καὶ σώματος. Ἐξαφάνισις ρυτίδων καὶ θυλάκων ὀφθαλμῶν.

Ἡ Κ^α ΛΕΝΑ προσφέρει εὐγενῶς τὰς συμβουλὰς τῆς πρὸς διατήρησιν τῆς ὀραιότητος. Δέχεται καθ' ἑκάστην.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΒΣΚΥ